

er. Der er Guld i Barrer at tjene for Finanshovedkassen, hvis det kunde ordnes saaledes, at dens Penge gik igennem en Bank, anvistes ved en Bank, hævedes i en Bank og straks trak Rente, i Stedet for at de nu ligge urentebærende for Statskassen — om vedkommende Embedsmænd trække Rente af dem, ved jeg ikke. Jeg vil henstille, om man ikke, naar vi nu skulle ordne disse Forhold om Anbringelse af Penge, kunde tage under Overvejelse, om der ikke kunde findes en Form, hvorunder Staten fik noget mere Udbytte af sine Penge end nu. Jeg tror, at det ogsaa vilde blive lettere for Publikum.

Jeg er altsaa glad ved, at der bliver nedsat en Kommission, men jeg ønsker ikke dens Arbejde indskrænket til Sparekasselovgivningen. En Sparekasselovgivning kan være meget prisværdig, og jeg har heller ikke noget imod Kontrol og Revision, men vi kunne ikke nøjes med Sparekasserne. Det bliver alligevel ikke, hvad det har været før. Pengemidlerne maa gaa hurtigere og stærkere omkring, end de før kunde gaa i Sparekasserne.

Aadal: Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) kom med en Udtalelse, som jeg ikke godt kan lade passere uden at gøre opmærksom paa, hvorledes det hænger sammen. Det ærede Medlem udtalte, at det er fra Sparekassernes egen Side, man møder Modstand mod en Revision af Sparekasselovgivningen. Dette kan for saa vidt siges at være en Sandhed, men Grunden til, at Sparekassernes Organisationer have sat sig imod en fuldstændig Revision af Sparekasseloven nu, er, at de sige: Saa længe vi ikke have Forholdet mellem Banker og Sparekasser ordnet, kan man ikke gaa til en grundig Revision. Gaa vi til en grundig Revision af Sparekasseloven med Indskrænkninger o. s. v., men lade Bankerne blive ved at drive Sparekassevirksomhed — jeg tør vel nok sige, at der er vist ikke en eneste Bank her i Landet, som ikke modtager Sparekassemidler —, ville vi komme til i Sparekasserne at staa uforholdsmæssig uheldigt overfor Bankerne, som have fri Dispositionsret over deres Sparekassemidler. Vi have ønsket i Sparekasseorganisationerne, at disse to Spørgsmaal bleve drøftede samtidig. Men jeg sagde ogsaa i Gaar, at jeg beklagede, at det Forslag, som vor nuværende højtærede Indenrigsminister har forelagt i Landstinget, er blevet beklippet i saa høj Grad, som det er, idet jeg paapegede i Gaar — hvad jeg ikke skal komme nærmere ind

paa i Dag —, at saa godt som alt det, Ministeren har foreslaaet i Landstinget, med enkelte mindre Ændringer paa et Par Punkter, kunde vi godt have ført igennem uden paa nogen som helst Maade at have foregrebet Sparekassernes frie Virksomhed. Men en indgaaende Revision, uden at vi faa Forholdet mellem Banker og Sparekasser ordnet, vil ikke være heldig; det vil kun blive til Fordel for Bankerne og til Skade for Sparekasserne.

Berntsen: Overfor de Udtalelser, som nu faldt fra min ærede Sidemand (Aadal), vil jeg sige, at jeg er enig med ham i Vigtigheden af baade en Aktielovgivning og en Banklovgivning. Det trænge vi i høj Grad til, og det var ogsaa min Mening, at Spørgsmaalet om Bankernes Virksomhed skulde tages op til Revision. Det hører imidlertid ikke under Indenrigsministeren, men under et andet Ministerium, nemlig Handelsministeriet. Men man behøver ikke at vente med at gøre denne Adskillelse mellem Banker og Sparekasser for at tilvejebringe andre Kontrolforhold med Sparekassernes Ledelse end dem, der nu ere til Stede. Og hvad angaar Sparekassebestyrelserne og Sparekasseløderne Velvillie overfor en Sparekasselov, er jeg nær ved at tro, at den nuværende Indenrigsminister har gjort den samme Erfaring som jeg, at man fra den Side møder Modstand, fordi de anse det for et Indgreb i deres Selvstyre. De Forhandlinger, som jeg forrige Aar førte med Sparekassernes ledende Mænd, bestyrkede mig bestemt i denne Opfattelse, idet de saa godt som alle modsatte sig de Kontrolforanstaltninger, jeg foreslog.

Indenrigsministeren (P. Munch): Efter den Forhandling, som har været ført her i Gaar og i Dag, er jeg klar over, at man fra de fleste Sider i dette Ting vilde have foretrukket at faa Lovforslaget gennemført i den Skikkelse, hvori Ministeriet har forelagt det, fremfor i den Skikkelse, det har faaet efter Behandlingen i Landstinget. Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) beklagede, at jeg ikke havde staaet kraftig og energisk overfor Landstinget og sagt: Saadan og saadan skal det være. (Berntsen: Det havde jeg ventet). Det havde det ærede Medlem ventet. Det glæder mig naturligvis, at han har saa stor Tillid til mig. Men jeg maa sige, at naar dette ikke har været Tilfældet, skyldes det den Omstændighed, at Modstanden i Landstinget fremkom ikke